

Ooit moest men betalen om in zee te zwemmen...

In 1934 kwam er een definitief einde aan de romantische periode in het badleven van Oostende.

Het stadsbestuur had besloten de badinstallaties te moderniseren en de badkoetsen, waarvan de meeste door paarden tot aan de vloedlijn konden getrokken worden, te vervangen door vaste gebouwen onder de zeedijk tussen de IJzerstraat en de Parijsstraat.

Regenachtige start

Een viertal architecten en aannemers kregen als opdracht dit onderdijkse werk in de winter van 1934-35 tot een goed einde te brengen. Het waren Colombie, Christiaens, Vallays en Smis.

Tegen het seizoen 1935 (zestig jaar geleden dus), het jaar van de Wereldtentoonstelling in Brussel, waren de installaties van 'Ostende-Plage' klaar en konden ze met een grote plechtigheid geopend worden. Zo was er o.a. een

wedstrijd voor het mooiste badpak.

Al was het weer in 1935 niet het zomerse weer zoals we dit jaar tot nu toe gekend hebben (er was veel regen) toch scheen alles hoopvol.

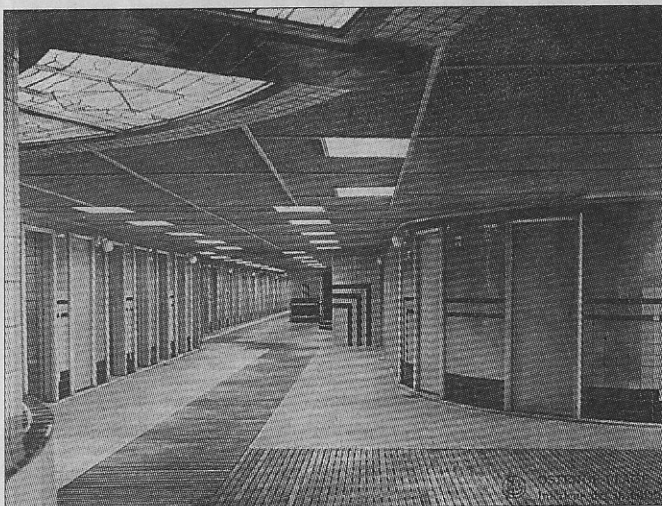
Lege koninklijke kabine

'Ostende-Plage' (de benaming 'Bad en Strand' kwam er maar na de oorlog, in de zestig jaren) had veel voorzieningen, zoals veel kabinen, luxekabinen en gewone. Er was ook een koninklijke kabine, die voor zover ik weet, nooit is gebruikt. Er waren douches, een bar en zoveel meer.

De kassa's stonden op de dijk, doch waren onpraktisch omdat men heel dikwijls de baders terug naar boven moest sturen. Ze werden een paar jaar terug afgebroken, toen ze nog enkel als verkoopstalletjes gebruikt werden.

Oorlog en stormen

Een van de architecten had het idee opgevat om de badinstallaties in slingervorm onder de dijk te bouwen. Bij de minste wind, vooral in de winter-

Een binnenzicht van 'Bad en Strand' in 1935.

maanden, verzamelde het vuil zich in de bochten van het bouwwerk.

Als grootste ramp kwam vijf jaar na de voltooiing al de Tweede Wereldoorlog en zouden de badinstallaties 5 jaar niet meer gebruikt en ook niet onderhouden worden.

Na de oorlog kwam dan in 1953 de storm en overstroming die veel schade toebreacht. We kwamen ook in een andere periode. Daar eens alle grote hotels stonden (Continental, La Plage, Splendid, Océan, enz.) zouden één voor één appartementsgebouwen verschijnen. Dit had voor gevolg dat de bewoners geen gebruik maakten van de 'Ostende-Plage' zoals de hotelgasten vroeger. Verkleiden en douchen was immers gemakkelijker in hun appartement. Voor 'Ostende-Plage' was tenslotte de belangrijkste activiteit het verhuren van strandtenten omdat zij de concessie over gans het strand gekregen hadden.

ren zich nog wel uit die tijd, dat er ingevolge de concessie moest betaald worden om in onze eigen zee te baden! Mannen in het wit verkochten tickets aan de rand van het water. Heel wat jongeren maakten er een sport van om zonder te betalen het water in te duiken. Zij die een kabine onder de zeedijk gehuurd hadden, kregen een rubberen armband en moesten niet betalen.

Verder was er ook nog een kleine pool voor kleuters, waarvoor er ook moest betaald worden, de solarium-afsluiting (die nog bestaat) met verhuring van zetels en windschermen en vooral de jeugdropvang 'L'Ours Blanc' dat na de oorlog 'Papa Dauphin' werd.

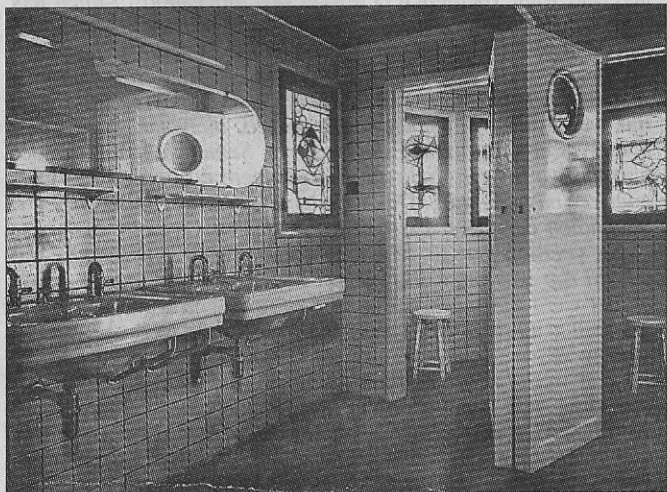
In feite was 'Ostende-Plage' een vreemde stad in Oostende dat volledig afgescheiden leefde van de gewone Oostendse bevolking.

Sinds enkele jaren heeft 'Ostende-Plage' of 'Bad en Strand' opgehouden te bestaan, maar de gebouwen staan er nog steeds als stadseigendom verloederd bij.

Betalen om te zwemmen

Veel Oostendenaars herinne-

(Omer Vilain)

De Koninklijke kabine.